

1 september, zaterdag, 1917.

De onderwijzeres uit een onbetalende stadsschool deelt mij het volgende mede: eene harer leerlingen, een meisje van veertien jaar, was gedurende tien dagen uit de school gebleven.

"Ge zijt toch niet ziek geweest, kind," berispte haar de meesteres, "ge ziet daar te goed voor."

"O, juffrouw, ik heb het zoo wel gesteld," sprak de kleine, "ik ben gaan werken op het land, naar Somergem, ik heb rapen helpen wieden en "opheulen" bij een boer."

"Haddet gij een pasport dan? Somergem behoort tot een andere Kommandantur."

"Neen, neen, ik heb 't geriskeerd van geknipt te worden," en het meisje glimlachte gewichtig, fier over het bedrijven van een dergelijke heldendaad. "Geen enkele markepakker heeft mij aangesproken; geen had het ook kunnen doen: ik sprong over eene gracht of verschool mij achter een haag of een hooiopper, als ik er van verre een op velo zag aankomen."

"En hebt ge nogal wat geld verdiend?"

"O, juffrouw, geld verdienen, juffrouw toch! Neen, neen, niemendalle" zei het kind, als riep het haar tot de orde, "peis ne keer: alle dagen eten, en eten zooveel ik wilde, o" en haar oogjes blonken als genoot zij nog in verbeelding bij 't zicht van al die goede dingen voor haar eenig arbeidsloon.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnoed* »)